Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Sandu)
Dosarul nr. 2a-602/22 (2-20136975-02-2a-02022022)

D E C I Z I E

15 februarie 2023 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chișinău
Având în componenţa sa:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Buhnaci Virgiliu şi Braga Angela
Grefier Negrei Corina

examinând în ședință publică apelul declarat de către ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 decembrie 2021, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de AO „Societatea Vînătorilor și Pescarilor din Moldova” împotriva lui ***** privind repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

Pretențiile reclamantului:

La data de 30 octombrie 2020 (conform plicului anexat) AO „Societatea Vînătorilor și Pescarilor din Moldova” (în continuare SVPM), a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** privind repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii depuse a indicat că, la data de 25.01.2007 între SVPM și SRL „Timpul” al cărei administrator și fondator a fost ***** a fost încheiat contractul privind activitatea comună în scopul îmbogățirii ihtiofaunei a bazinului acvatic „Ghidighici”.

Menționează reclamantul că, potrivit pct. 2.1 a contractului menționat, SVPM a transmis către SRL „Timpul” stratul acvatic a bazinului „Ghidighici”, baza sa de producție, toate căsuțele de pe teritoriul bazei, mijloacele plutitoare și alt utilaj în sumă totală de 105.180 lei, iar SRL „Timpul” s-a obligat să transfere plata contractuală anuală pentru folosința bazinului acvatic și creșterea peștelui marfă, în mărime de 500.000 lei.

Susține că, la data de 25.02.2010, pentru neonorarea obligațiunilor contractuale pentru anul 2009 în sumă de 500.000 lei inclusiv pentru perioada de la 01.01.-25.02.2010 în sumă de 76.712 lei, SVPM a înaintat la Judecătoria

Economică de Circumscripție Chișinău o cerere către SRL „Timpul” privind încasarea datoriei și rezilierea contractului.

Precizează reclamantul că, în scopul de a se eschiva de la obligațiunea colaterală de a achita către SVPM a datoriei de 576.712 lei, pîrîtul *****, ca fondator și administrator SRL „Timpul” la 03.09.2010 a înaintat la Judecătoria Economică de Circumscripție Chișinău o cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Timpul”, iar prin hotărârea Curții de Apel Economice din 23.12.2010 a fost admisă cererea dată și a fost intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Timpul”.

Explică că, prin decizia CA Chișinău din 11.06.2013 s-a dispus încasarea de la SRL „Timpul” în beneficiul SVPM a datoriei în sumă de 576.712 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 28.551 lei.

Comunică că, prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20.01.2015 ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de ***** (*****), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700u.c., cu privarea dreptului de a exercita activitate de administrator în societățile comerciale pe un termen de 3 (trei) ani, iar acțiunea civilă înaintată de SVPM a fost admisă și s-a încasat din contul lui ***** suma de 682.892 lei compusă din datoria de 576.712, lei și dauna materială pentru reținerea ilegală în beneficiul său a patrimoniul Societății în sumă de 106.180 lei.

Prin decizia CA Chișinău din 02.11.2017 s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui ***** în baza art. ***** în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, iar acțiunea civilă înaintată de SVPM a rămas fără soluționare, care poate fi intentată în ordinea civilă.

Afirmă că, urmare a acțiunilor ilegale ale lui *****, de creare intenționată a incapacității de plată a întreprinderii sale SRL „Timpul”, fapt constatat prin decizia CA Chișinău din 02.11.2017, constituie prejudiciu material cauzat SVPM în sumă de 682.892 lei, care include datoria neachitată de 576.712 lei precum și contravaloarea bunurilor nerestituite în sumă de 106.180 lei și care urmează a fi încasat de la acesta ca persoană vinovată în insolvabilitatea intenționată.

Solicită reclamantul AO „Societatea Vînătorilor și Pescarilor din Moldova”, încasarea de la ***** a prejudiciului patrimonial cauzat prin infracțiune în mărime de 682.892 lei.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 decembrie 2021, s-a admis integral acțiunea.

S-a perceput de la ***** în folosul AO „Societatea Vînătorilor și Pescarilor din Moldova” prejudiciul material cauzat prin infracțiune în mărime de 682.892 lei.

S-a perceput de la ***** taxa de stat în folosul statului în mărime de 20.486,76 lei.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 10 decembrie 2021, *****, a declarat apel asupra hotărârii instanţei de fond, solicitînd admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 decembrie 2021, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel a invocat apelantul circumstanțele de fapt și de drept similare celor expuse în referința depusă în prima instanță.

Suplimentar, a indicat apelantul că instanţa de fond a rezumat că obiecţiile părţii pîrîte nu sunt fondate, or anume instanţa de drept penal recunoscîndu-l vinovat a constatat că pîrîtul i-a creat un prejudiciu material reclamantei în sumă de 682.892 lei.

Relatează că, în cadrul procesului de insolvabilitate a SRL „Timpul”, AO „Societatea Vânătorilor şi Pescarilor din Moldova” a avut calitate de creditor, fiind validat cu suma de 682.892 lei. Deasemenea, face trimitere apelantul la hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 04.09.2020, care nu a fost atacată de nimeni.

Susține că, prin acţiunea prin care a fost sesizată instanţa de judecată în prezentul litigiu, se revendică aceeași creanţă. Astfel, instanţa de fond a admis o creanţă care în virtutea unei hotărîri de judecată a fost declarată stinsă.

Relevă că, instanţa de fond, nu a aplicat dispoziţii legale care în viziunea apelantului guvernează speţa. Astfel, la caz, urmează a fi reţinute prevederile art. 642 alin. (1) și art. 664 alin. (3) Cod civil redacţie pînă la 01.03.2019)

Comunică că, creanţa nu a fost transmisă sau succedată, motiv pentru care asociaţia nu este în drept să pretindă la valorificarea pretinsului prejudiciu. Or, în cauza de insolvabilitate, la cerinţa unicului creditor, care a fost asociaţia reclamantă/intimată, de către lichidator s-a înaintat cererea privind atragerea la răspundere subsidiară pe aceeaşi creanţă.

Consideră că, este vădit neîntemeiată reţinerea argumentelor asociaţiei intimate, de către instanţa de fond, precum că s-a constatat un prejudiciu cauzat de apelant.

Partea apelantă apreciază că în cauza penală, instanţele de judecată nu au constatat, că ***** s-ar fi îmbogăţit de pe contul asociaţiei intimate, nici nu au statuat că acesta a comis un careva prejudiciu, doar au constatat că acesta a introdus în datele contabilităţii o creanţă neîntemeiată. La fel, în cadrul acelei cauze, nu a existat o constatare, că ***** a scos careva bani din contabilitatea SRL,, Timpul.

Indică că, instanţa de fond, a lăsat fără o analiză argumentul părţii pîrîte referitor la lipsa elementelor probatorii în sensul susţinerii acţiunii înaintate în sensul suportării unui prejudiciu, nefiind clar datorită căror fapte, acte şi temeiuri se invocă suportarea prejudiciului în sumă de 682.892 lei.

Menționează apelantul că, instanţa de fond nu a explicat conotaţia formării diferenţei dintre suma de de 682.892 lei şi cea invocată în litigiul privind încasarea datoriei anterioare în sumă de 576.712 lei încasate de la SRL „Timpul".

La caz, este lipsită de critică constatarea instanţei de fond, precum că în cauza penală anterior acţiunea a fost admisă, astfel aceasta nu va mai efectua controlul ei în lumina prevederilor art. 118 CPC, chiar dacă pîrîtul/intimat a obiectat şi a comunicat că nu a existat o transmitere a careva bunuri în valoare de 106.280 lei

Declară că, instanţa nejustificat nu a elucidat că în litigiul dedus judecăţii lipseşte legătura cauzală dintre pretinsul prejudiciu şi fapta lui *****. Privitor la aspectul sumei ce excedează cerinţele iniţiale, pîrîtului ele nu-i pot fi corelate, dat fiind faptul, că bunurile în speţă nu au fost transmise pîrîtului, iar acţiunea în partea dată este abuzivă şi nefondată.

În ședința instanței de apel, apelantul ***** și reprezentantul său, avocatul Iachimciuc Alexandru au susținut cererea de apel, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentanții intimatului AO „Societatea Vînătorilor și Pescarilor din Moldova", Crudu Sergiu și avocatul Grigoraș Ala nu au susținu cererea de apel, solicitând respingerea apelului, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanţei de fond a fost pronunțat public la 08 decembrie 2021, fiind depus apel la data de 10 decembrie 2021, astfel Colegiul constată că, apelul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanţei de apel:

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit dispoziţiilor art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă,

nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu art. 373 alin. alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Astfel, instanţa de apel, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menţinută, ori concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei şi normele de drept material au fost aplicate corect.

Circumstanțele de fapt ale cauzei:

Prin sentinţa Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015, ***** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. ***** -insolvabilitate intenționată SRL „Timpul” la amendă în mărime de 700u.c., cu privarea dreptului de a exercita activitate de administrator în societățile comerciale pe un termen de 3 ani. Acțiunea civilă a fost admisă și s-a încasat din contul lui ***** în beneficiul SVPM prejudiciul material în mărime de 682.892,00 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, s-a dispus casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015, cu încetarea procesului penal în privința lui ***** în baza art. ***** în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

Decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017 a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2018.

Colegiul civil a stabilit că, în partea motivată al deciziei Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2018 s-a stabilit că intenția, motivul și scopul inculpatului *****, care prin acțiunile ilegale intenționat a dus la insolvabilitatea SRL „Timpul” a cărui fondator și director a fost, just au fost încadrate în baza art. *****, iar acțiunea civilă, în partea încasării prejudiciului material, ținînd cont de soluția primită, a fost lăsată fără soluționare, fapt ce nu împiedică de a fi înaintată în ordinea procedurii civile.(f.d.8-27, 126-140).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 09 decembrie 2019 menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2020, s-a respins ca fiind tardivă cererea administratorului insolvabilității SRL „Timpul” privind tragerea la răspunderea subsidiară a fondatorului *****. Instanța a stabilit că termenul de prescripție urmează a fi calculat, conform art. 248 din Legea insolvabilității, în termen de 3 ani de la intentarea procesului de insolvabilitate și în termen de 2 ani de la acțiuni comise anterior intentării procesului de insolvabilitate, dar nu de la data adoptării de către Curtea de Apel a deciziei din 02.11.2017 prin care ***** a fost recunoscut vinovat de insolvabilitate intenționată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 septembrie 2020, s-a aprobat raportul final al administratorului insolvabilității care s-a referit la imposibilitatea atragerii lui ***** la răspundere subsidiară și la lipsa de bunuri de care ar dispune întreprinderea insolvabilă după care s-a hotărât radierea SRL „Timpul” din Registrul de Stat al persoanelor juridice, fiind considerate stinse și creanțele creditorilor față de debitorul SRL „Timpul” (f.d.113).

Deasemenea, Colegiul civil a stabilit că, cuantumul prejudiciul material pretins de reclamantul AO „Societatea Vînătorilor și Pescarilor din Moldova” a fost stabilit prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016, prin care s-au validat creanțele AO „Societatea Vînătorilor și Pescarilor din Moldova” față de debitorul SRL „Timpul” în proces de insolvabilitate în sumă totală de 682.892 lei, care a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2017 (a se vedea încheierea Curții Supreme de Justiție din 03 mai 2017, f.d.107).

Conform prevederilor art. 8 alin. (1) Cod civil (în redacția legii în vigoare până la 01.03.2019, raportat la momentul nașterii dreptului reclamantului la acțiune), Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.

Conform art. 14 alin. alin. (1), (2) Cod civil (în redacția legii în vigoare până la 01.03.2019, raportat la momentul nașterii dreptului reclamantului la acțiune), (1) Persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum şi beneficiul neobţinut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Conform art. 572 alin. alin. (1), (2) Cod civil, (1) Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform prevederilor art. 1398 alin. (1) Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

În temeiul art. 219 alin. (1) CPP, (1) Acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia.

Potrivit art. 221 alin. (5) CPP, persoana care nu a intentat acţiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acţiune în ordinea procedurii civile. Dacă acţiunea civilă intentată la instanţa civilă a fost respinsă, reclamantul nu are dreptul de a intenta aceeaşi acţiune în cadrul procesului penal. Dacă acţiunea civilă a fost respinsă în cadrul procesului penal, reclamantul nu are dreptul să intenteze aceeaşi acţiune în ordinea procedurii civile.

Potrivit art. 123 alin. (2) și (3) CPC, (2) Faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane. (3) Sentinţa pronunţată de instanţa judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanţa chemată să se pronunţe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunţat sentinţa numai dacă aceste acte au avut loc şi numai în măsura în care au fost săvîrşite de persoana în cauză.

Colegiul civil menționează că, pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplineşte temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenţa delictului civil. Componenţa delictului civil constituie o totalitate de elemente esenţiale formulate de legiuitor ca necesare şi suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale.

Componenţa delictului civil include următoarele elemente (condiţii): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare și suficiente pentru antrenarea răspunderii delictuale.

Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. În dependenţă de posibilitatea evaluării, deosebim prejudiciu moral şi patrimonial.

Fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei.

Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.

Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăţia autorului faptei ilicite. În materia răspunderii delictuale forma şi gradul vinovăţiei autorului faptei ilicite nu prezintă importanţă pentru determinarea cuantumului despăgubirii, fiind aplicabil principiul reparării integrale a daunei.

Prima instanță, prin hotărârea din 08 decembrie 2021, a ajuns la concluzia temeiniciei cererii de chemare în judecată depusă de AO „Societatea Vînătorilor și Pescarilor din Moldova”, dispunând încasarea de la ***** a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 682.892 lei, fiind stabilit cert și fără echivoc faptul că între fapta pârâtului și prejudiciul survenit este o corelație directă.

Apelantul-pârât ***** a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, considerând că ultimului nu-i poate fi imputabilă repararea prejudiciului material din motiv că SRL „Timpul”, ai cărui fondator este apelantul, a fost lichidată, totodată fiind considerate stinse toate datoriile societății, iar răspunderea subsidiară în privința fondatorului ***** a fost respinsă.

În temeiul art. 664 alin.(3) Codul civil, obligaţia se stinge prin lichidarea persoanei juridice (debitor sau creditor), cu excepţia cazurilor în care obligaţia sau creanţa persoanei juridice lichidate se transmite prin lege unor alte persoane.

Instanța de apel nu poate nicidecum accepta această poziție eronată al apelantului *****, în condițiile în care prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, s-a încetat procesul penal în privința lui ***** în baza art. ***** în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal, iar acest fapt nicidecum nu exclude survenirea răspunderii civile al ultimului, or, temeiul respectiv decade răspunderea penală al subiectului, însă nu și obligația acestuia de a repara prejudiciul cauzat în urma săvârșirii infracțiunii, or urmează a se accentua că insolvabilitatea societății SRL „Timpul” nu se datorează unei conduite firești ale fondatorului, ci anume acțiunilor ilicite ale acestuia.

Astfel, instanța reiterează asupra faptului că, ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. *****, infracțiunea respectivă are drept obiect juridic special relațiile sociale cu privire la corectitudinea onorării de către debitor al obligațiilor în fața creditorilor, obiectul material al infracțiunii reprezintă bunurile corporale sau incorporale care fac parte atât din activul debitorului, cât și pasivul debitorului (adică cel datorat creditorilor).

Totodată, potrivit componenței infracțiunii prevăzute la *****, victima infracțiunii reprezintă *creditorul*, iar prin infracțiunea respectivă se urmărește drept

scop fraudarea intereselor creditorilor, prin procedeul de diminuare al activelor patrimoniale sau supra-îndatorare, iar ca rezultat din lipsa activelor sau faptului că acestea nu pot acoperi creanțele existente, creditorul este în imposibilitate de a-și valorifica creanțele care se vor considera stinse din momentul lichidării persoanei juridice, odată ce nu se constată existența a careva bunuri pasibile de a fi urmărite.

La caz, a fost stabilit cert și fără echivoc faptul că AO „Societatea Vînătorilor și Pescarilor din Moldova" este creditorul SRL „Timpul", patrimoniul căruia a fost lichidat și au fost stinse datoriile ultimului, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 septembrie 2020.

Instanța de apel va respinge argumentele apelantului *****, precum că prin acțiunea înaintată se revendică o creanță care deja a fost stinsă, dat fiind faptul că ultimul omite faptul că starea de insolvabilitate al SRL „Timpul", iar prin urmare și lipsa bunurilor societății care pot fi urmărite, a fost generată de acțiunile frauduloase ale lui *****, care a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. ***** – insolvabilitate intenționată printr-o decizie irevocabilă, iar prejudiciul generat de către acesta urmează a fi reparat drept consecință al infracțiunii.

Prin urmare, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 septembrie 2020, s-au considerat stinse, creanțele creditorilor față de debitorul SRL „Timpul", însă urmează a se remarca faptul că obligațiile societății insolvabile au fost stinse drept rezultat al lipsei bunurilor în cadrul acesteia, bunuri care puteau fi urmărite și nicidecum stingerea obligațiilor nu a avut loc prin executarea/ achitarea acestora, ce ar exclude urmărirea aceleași creanțe care a fost stinsă, după cum eronat invocă reprezentantul apelantului.

Astfel, nu poate fi considerată ca fiind stinsă creanța AO „Societatea Vînătorilor și Pescarilor din Moldova", atât timp cât aceasta îmbracă forma unui prejudiciu ce a fost cauzat reclamantului în urma acțiunilor ilicite intenționate ale lui *****, constatate printr-un act judecătoresc irevocabil, care prin declararea insolvabilității SRL „Timpul" a avut drept scop eschivarea de la obligațiile față de creditorii societății și subsecvent înlăturarea în acest mod al reclamantului AO „Societatea Vînătorilor și Pescarilor din Moldova" de la urmărirea bunurilor debitorului insolvabil.

În ceea ce privește argumentele apelantului ***** cu privire faptul că în temeiul deciziei irevocabile Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2020, s-a respins ca fiind tardivă cererea administratorului insolvabilității SRL „Timpul" privind tragerea la răspunderea subsidiară a fondatorului *****, Colegiul civil consideră că acestea nu sunt relevante în raport cu prezenta cauză, dat fiind faptul că prin actul respectiv s-a exclus obligația lui ***** de a repara prejudiciul cauzat în raport cu SRL „Timpul", a cărei insolvabilitate a fost cauzată prin acțiunile ilicite ale

pârâtului, nefiind acest act opozabil creditorilor societății, care au fost prejudiciați în rezultatul acțiunilor culpabile ale fondatorului.

Cu referire la criticile apelantului, precum că nu s-a explicat conotația formării diferenței dintre suma de 682.892 lei și cea invocată în litigiul privind încasarea datoriei anterioare în sumă de 576.712 lei, Colegiul civil le va respinge ca fiind nefondate în ipoteza în care prin încheierea irevocabilă al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016 s-a determinat cuantumul datoriei SRL „Timpul" în raport cu AO „Societatea Vînătorilor și Pescarilor din Moldova", fiind validată creanța în sumă totală de 682.892 lei, care ulterior recunoașterii vinovăției lui ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. *****, prin insolvabilitatea intenționată al societății, cu toate că s-a exclus atragerea la răspunderea penală al ultimului, s-a convertit într-un prejudiciu cauzat reclamantului și care urmează a fi reparat nemijlocit de către apelantul-pârât *****, atât timp cât a fost stabilit că societatea lichidată nu dispune de careva bunuri, iar obligațiile acesteia nu au putut fi stinse prin achitarea propriu-zisă anume datorită conduitei ilicite ale lui *****.

Prin urmare, Colegiul civil a stabilit cu certitudine că în fapta lui ***** sunt întrunite toate elementele componente unui delict civil, fiind stabilit că pârâtul a săvârșit o faptă ilicită prin insolvabilitatea intenționată al SRL „Timpul", vinovăția acestuia a fost confirmată prin decizia irevocabilă al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, de asemenea s-a demonstrat existența prejudiciului cauzat în mărime de 682.892 lei care a fost cuantificat prin încheierea irevocabilă al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016, precum și a fost stabilită legătura cauzală dintre prejudiciul cauzat și acțiunile culpabile lui ***** care se atestă prin imposibilitatea AO „Societatea Vînătorilor și Pescarilor din Moldova" de a solicita executarea forțată a obligației de către debitorul insolvabil SRL „Timpul", dat fiind faptul că lipsa bunurilor ce urmau a fi urmărite s-a datorat acțiunilor culpabile ale lui ***** care în mod intenționat a cauzat insolvabilitatea societății.

În final, Colegiul atestă netemeinicia în ansamblu a cererii de apel declarate de către *****, dat fiind faptul că, în susținerea acesteia, apelanta nu a adus nici un argument plauzibil, or, Colegiul reține că apelul este continuarea fondului, astfel, apelanta urma să administreze probe, să anexeze acte și alt material probator care ar răsturna soluția instanței de fond, acțiuni care la caz, nu au fost întreprinse de către apelant, astfel, se constată formalitatea cererii de apel, în asemenea circumstanțe, Colegiul indică asupra temeiniciei hotărârii date de instanța de fond.

Colegiul, analizând materialele cauzei, în raport cu motivele invocate în cererea de apel, constată cu certitudine că, soluția instanței de fond în partea contestată, este una corectă, întemeiată și fondată, iar cererea de apel este formală, declarată din simplul dezacord cu soluția instanței de fond, fiind combătute integral prin constatările expuse supra, urmare a cărui fapt hotărârea instanței de fond se va menține.

În conformitate cu art. art. 385 alin. (1) lit. a), 388 alin. (2), 389-390 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ,

D E C I D E :

Apelul declarat de către ***** se respinge, ca neîntemeiat.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 decembrie 2021, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de AO „Societatea Vînătorilor și Pescarilor din Moldova” împotriva lui ***** privind repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia poate fi atacată cu recurs, la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, de la data comunicării deciziei motivate, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Buhnaci Virgiliu

Braga Angela